

гария, всички „твърде вѣрни на нашия суверенъ Абдулъ Меджида“, съ която се отхвърля клеветата, че българитѣ били вдигнали революция, и се търси посрѣдничество на петѣтъ християнски сили, Русия, Австрия, Франция, Англия и Прусия, за да се тури въ изпълнение хатишерифътъ отъ 1839 г.

Селимински, щомъ узнава за последната тази петиция, още докато е въ Италия, решава да замине за Парижъ. „Тамъ, пише той много по-късно (около 1856 г.), азъ узнахъ, че всичко това произлиза отъ едно полско противоруско дружество, чийто председателъ бѣ Адамъ Чарториски. Като разбрахъ пъкленитѣ намѣрения на това дружество, не искахъ да имамъ повече сношения съ него и отстранихъ отъ него всички учащи се тамъ нашенци, каквото Г. Атанасовичъ, Петъръ Протичъ, Димитъръ Кировичъ, Теохаръ Пиколо и самия Александъръ Екзархъ.“

Селимински разбира бързо всичката опасностъ за вѣрското единство и за руското покровителство въ България отъ една полско-католишка пропаганда между народа ни. Както знаемъ отъ мемоаритѣ на Михайлъ Ч. Чайковски (Садъкъ-паша), полскитѣ емигранти въ Парижъ, на чело съ князъ Чарториски, успѣли да убедятъ и турското и френското правителство въ ползата отъ едно привличане на интеллигентнитѣ български сили къмъ държавното дѣло на Турция, съ цель да ги отклонятъ отъ Русия. По мнението на Чайковски, възприето отъ турския посланникъ въ Парижъ, Нафи ефенди, българитѣ трѣбвало да се сближатъ съ турското правителство, за да развиятъ своята националностъ подъ негова откритая закрила и въ вѣрностъ къмъ султана. Интереситѣ на Полша, следъ революцията отъ 1831 г., изисквали една силна Турция като нейна съюзница, затова поляцитѣ се опитвали да склонятъ млада България за единството и защитата на Турция противъ всѣка руска опасностъ. Завърналъ се отъ обиколката си въ Турция презъ 1841 г., гдето на мѣстото се убеждава, че мнозинството отъ населението е българско, Чайковски успѣва да спечели и френския министъръ на външнитѣ дѣла, Гизо, за проекта си. Споредъ този проектъ, необходимо и крайно полезно било да се издигнатъ българитѣ културно подъ егидата на полски инструктори, които да насаждатъ привързаностъ между българитѣ къмъ държавата, отклонявайки ги отъ руското образование. И докато отъ една страна поля-